ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Φεβρουαρίου 1987 *

Στην υπόθεση 233/85,

Anna Bonino, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Tony Biever, δικηγόρο, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

προσφεύγουσα,

και

Union syndicale — service public européen — Bruxelles, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Tony Biever, δικηγόρο, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση και το μέλος της νομικής της υπηρεσίας Marie Wolfcarius, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το μέλος της νομικής της υπηρεσίας Γεώργιο Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της 19ης Οκτωβρίου 1984 περί διορισμού επικεφαλής ομάδας μεταφράσεως « Οικονομία και νομισματικά » στο τμήμα IX. D.9 « ιταλική μετάφραση » και την απόρριψη της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τη θέση αυτή,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και J. C. Moitinho de Almeida, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού έλαβε υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 13ης Νοεμβρίου 1986,

αφού άκουσε τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα που αναπτύχθηκαν κατά τη συνεδρίαση της 22ας Ιανουαρίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Ιουλίου 1985 η Anna Bonino, υπάλληλος με βαθμό LA 4 σε θέση αναθεωρητή στο ιταλικό τμήμα μεταφράσεως στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 19ης Οκτωβρίου 1984 που απέρριπτε την υποψηφιότητά της για τη θέση επικεφαλής ομάδας « οικονομία και νομισματικά » (σταδιοδρομία LA 5/LA 4) και διόριζε στη θέση αυτή τον Tutzschky.

2 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως και οι λόγοι και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

3 Η ανακοίνωση της εν λόγω κενής θέσης δημοσιεύτηκε κατόπιν αποφάσεως αναδιοργανώσεως της δομής των μεταφραστικών τμημάτων δημιουργώντας εξειδικευμένες ομάδες. Πριν από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης αυτής, η Επιτροπή είχε αναθέσει στην Bonino και στον Tutzschky, εκ περιτροπής, για μια δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών την άσκηση των καθηκόντων του επικεφαλής ομάδας « οικονομία και νομισματικά ».

4 Κατά πρώτον πρέπει να απορριφθεί η άποψη της Bonino σύμφωνα με την οποία η επίδικη απόφαση πάσχει ελάττωμα από το γεγονός ότι δεν περιέχει ειδικά εμπεριστατωμένη αιτιολογία, όπως το θεωρεί αναγκαίο η Bonino, εφόσον, στα πλαίσια κατάστασης ανισορροπίας μεταξύ αρρένων και θηλέων υπαλλήλων, η υποψηφιότητα θήλεος υπαλλήλου απορρίπτεται. Πράγματι, όπως έκρινε το Δικαστήριο για τις αποφάσεις προαγωγής που έχουν ληφθεί δυνάμει του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων (βλέπε αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 1972, Ber-

nardi, 90/71, Rec. 1972, σ. 603· και της 30ής Οκτωβρίου 1974, Grassi, 188/73, Rec. 1974, σ. 1099), το άρθρο 25 δεν υποχρεώνει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να αιτιολογήσει απόφαση σχετική με την τοποθέτηση υπαλλήλου σε νέα θέση ούτε έναντι του διορισθέντος υπαλλήλου, κατά του οποίου η απόφαση αυτή δεν μπορεί να προκαλέσει βλάβη, ούτε έναντι των υποψηφίων των οποίων η υποψηφιότητα απορρίφθηκε και ως προς τους οποίους οι αιτιολογίες μπορεί να είναι επιζήμιες. Η παρουσία γυναικών μεταξύ των υποψηφίων για την εν λόγω θέση καθώς και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών δεν έχουν σχετικά επιπτώσεις.

5 Κατόπιν πρέπει να υπομνησθεί ότι η επιλογή της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να τοποθετήσει, κατόπιν ανακοινώσεως κενής θέσεως, υπάλληλο σε κενή θέση, πρέπει να πραγματοποιηθεί, δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, προς το συμφέρον μόνο της υπηρεσίας. Για να εκτιμηθεί, στο πλαίσιο μιας τέτοιας αποφάσεως, το συμφέρον της υπηρεσίας καθώς και τα προσόντα των υποψηφίων για την εν λόγω θέση, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε τελευταία την απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 1987, Bouteiller, 324/85, Συλλογή 1987, σ. 529, 544), ο έλεγχος του Δικαστηρίου πρέπει να περιορίζεται σε παρόμοιο πεδίο στο ζήτημα αν, λαμβάνοντας υπόψη τις σκέψεις που οδήγησαν τη διοίκηση στην εκτίμησή της, η διοίκηση κινήθηκε εντός λογικών ορίων και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προφανώς εσφαλμένο. Το Δικαστήριο δεν μπορεί συνεπώς να υποκαταστήσει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στην εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων ή του συμφέροντος της υπηρεσίας.

6 Όπως προκύπτει από τις συζητήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου στη συγκεκριμένη περίπτωση η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δέχτηκε ότι λαμβάνοντας υπόψη τους τίτλους και την εμπειρία στον τομέα της οικονομίας και των νομισματικών και λαμβάνοντας υπόψη τις γλωσσικές γνώσεις, η προσφεύγουσα μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει περισσότερα προσόντα από τον Tutzschky, αλλά πάντως θεώρησε ότι ο Tutzschky ήταν ικανότερος για να εκπληρώσει τα εν λόγω καθήκοντα λόγω των ανωτέρων διευθυντικών του προσόντων. Είναι βέβαιο ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό στηριζόμενη στην εξέλιξη των δοκιμαστικών περιόδων των δύο υποψηφίων κατά την άσκηση των καθηκόντων του επικεφαλής της ομάδας.

7 Τέτοιες σκέψεις δεν υπερβαίνουν αυτές καθεαυτές τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής κατά την επιλογή του πιο καταλλήλου υποψηφίου για τη σχετική θέση.

8 Αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τέτοιες σκέψεις δεν αντιφάσκουν από το λόγο ότι η προσφεύγουσα είχε ήδη προηγουμένως αναλάβει, πράγματι, τη διεύθυνση της ομάδας και ότι η Επιτροπή κατόπιν της προέτεινε τη θέση επικεφαλής άλλης ομάδας στον τομέα της αυτόματης μετάφρασης. Πράγματι, χωρίς να τεθεί υπό αμφισβήτηση γενικά η καταλληλότητα της προσφεύγουσας να εκπληρώσει τα καθήκοντα του επικεφαλής ομάδας, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μπορούσε να κρίνει υπό το φως της πρακτικής εμπειρίας κατά την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων ότι ο Tutzschky ήταν καταλληλότερος για την ιδιαίτερη αυτή θέση.

9 Τέλος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τέτοιες απόψεις αποτελούν την έκφραση μιας γενικής προκατάληψης εις βάρος των γυναικών και κατά συνέπεια αντίκεινται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών. Πράγματι, η Bonino δεν στήριξε τον ισχυρισμό αυτό παρά μόνο με προτάσεις γενικής φύσεως τις οποίες δεν υποστήριξε με κανένα συγκεκριμένο πραγματικό στοιχείο. Στο ίδιο αυτό πλαίσιο, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί η άποψη που διατύπωσε μόνο η παρεμβαίνουσα σύμφωνα με την οποία οι γυναίκες έπρεπε εν πάση περιπτώσει να τυγχάνουν δικαιώματος προτιμήσεως όσον αφορά τις υποψηφιότητές τους, διότι η ίδια η παρεμβαίνουσα υποστήριξε τέτοια άποψη μόνο για την περίπτωση που η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή είχε να επιλέξει μεταξύ γυναικός και ανδρός που τους θεωρούσε και τους δύο εξίσου ικανούς και με προσόντα για την εν λόγω θέση, περίπτωση η οποία δεν εμφανίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση όπως προκύπτει από τα παραπάνω.

10 Πάντως, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το μόνο στοιχείο του φακέλου που μπορεί να στηρίξει στη συγκεκριμένη περίπτωση τις σκέψεις που καθόρισαν την επιλογή της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχή είναι ένα υπηρεσιακό σημείωμα, απευθυνόμενο από τον προϊστάμενο του τμήματος της ιταλικής μεταφράσεως στον προϊστάμενο του τμήματος προσωπικού, και με το οποίο ο τελευταίος προέτεινε τον διορισμό του Tutzschky αφού προηγουμένως περιέγραψε και συνέκρινε τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών περιόδων που διήνυσαν οι δύο υποψήφιοι στα εν λόγω καθήκοντα. Είναι βέβαιο, όπως υποστηρίζει η Bonino, ότι το υπηρεσιακό αυτό σημείωμα δεν περιήλθε εις γνώση της και ότι δεν τέθηκε στον προσωπικό της φάκελο.

11 Σχετικά, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων ορίζει ότι ο προσωπικός φάκελος του υπαλλήλου πρέπει να περιέχει κυρίως « όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά του » καθώς και « τις παρατηρήσεις που διετύπωσε ο υπάλληλος ως προς τα εν λόγω έγγραφα « και ότι, κατά το άρθρο 43 του ίδιου κανονισμού, η περιοδική έκθεση περί της ικανότητας, της απόδοσης και της συμπεριφοράς στην υπηρεσία κάθε υπαλλήλου ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ο οποίος « έχει την ευχέρεια να επισυνάψει όλες τις παρατηρήσεις που κρίνει σκόπιμες ». Όπως το Δικαστήριο έκρινε με

την απόφαση της 28ης Ιουνίου 1972 (Brasseur, 88/71, Rec. 1972, σ. 499), ο σκοπός των διατάξεων αυτών είναι να διασφαλίσει το δικαίωμα υπερασπίσεως του υπαλλήλου, αποφεύγοντας οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και οι οποίες θίγουν την υπηρεσιακή του κατάσταση και τη σταδιοδρομία του να στηρίζονται σε στοιχεία που αφορούν τη συμπεριφορά του, τα οποία δεν αναφέρονται στον προσωπικό του φάκελο. Όπως προκύπτει από τις διατάξεις αυτές, η απόφαση που στηρίζεται σε τέτοια στοιχεία, αντίκειται στις εγγυήσεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και πρέπει να ακυρωθεί με την αιτιολογία ότι έχει ληφθεί δυνάμει διαδικασίας που στερείται νομιμότητας (βλέπε απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 1971, Rittweger, 21/70, Rec. 1971, σ. 7).

12 Είναι αλήθεια ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το υπηρεσιακό σημείωμα του ιεραρχικά προϊσταμένου της Bonino περιείχε, παράλληλα με την περιγραφή και την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της δοκιμαστικής περιόδου της Bonino, το αποτέλεσμα της δοκιμαστικής περιόδου του Tutzschky, τη συγκριτική εκτίμηση των δύο δοκιμαστικών περιόδων και την πρόταση να διοριστεί ο Tutzschky. Ούτε εκθέσεις που αφορούν άλλο υπάλληλο ούτε στοιχεία που συνιστούν μέρος της διαδικασίας διορισμού αυτής καθεαυτή, όπως η συγκριτική εκτίμηση των προσόντων και της αξίας περισσοτέρων υποψηφίων ή πρόταση του ιεραρχικώς προϊσταμένου, πρέπει να φέρονται εις γνώση των υποψηφίων.

13 Αντίθετα αντίκειται στα άρθρα 26 και 43 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως το γεγονός ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η έκθεση που συντάχθηκε για τη δοκιμαστική περίοδο της Bonino συγχωνεύθηκε στο ίδιο υπηρεσιακό σημείωμα με τη συγκριτική εκτίμηση των δύο υποψηφίων χωρίς η έκθεση αυτή να τεθεί στον προσωπικό φάκελο της Bonino και να έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει σχετικά τις παρατηρήσεις της. Δεδομένου ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν διέθετε στο φάκελό της κανένα άλλο στοιχείο για να στηρίξει την εκτίμησή της για το ότι ο Tutzschky ήταν ο πιο κατάλληλος υποψήφιος, η έκθεση, που περιείχε το εν λόγω υπηρεσιακό σημείωμα, σχετικά με τη δοκιμαστική περίοδο της Bonino είχε αποφασιστική επιρροή στο περιεχόμενο της επίδικης απόφασης.

14 Κατά συνέπεια προκύπτει ότι η επίδικη απόφαση είναι παράνομη και ότι η προσφυγή είναι βάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

15 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 1984, που εκδόθηκε βάσει της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/1059/84, με την οποία διορίζεται ο Tutzschky στη θέση του υπεύθυνου ομάδας της ιταλικής μεταφράσεως « οικονομία και νομισματικά » και με την οποία απορρίπτεται η υποψηφιότητα της Bonino.**

2) **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Galmot Everling Moitinho de Almeida

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Φεβρουαρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Y. Galmot